

Športski List

Godina I. Broj 7.

Subotica, ponedjeljak 8 srpnja 1935.

Pretpлата: četvrtgodišnje 13,
polugodišnje 25, godišnje 50 din.

Tako se zaštićuju nacionalni jugoslovenski interesi...

Potsavez čuvar i pokrovitelj nacionalnog športa na sjeveru naše domovine, izdao je mađarskom listu „Naplo“ tri slobodne iskaznice dok je našoj redakciji oduzeo i one dvije što smo imali...

Novna uprava, očito „nacionalizirana“ na djelu...

Onaj koji se boji kritike, neka ne izlazi pred javnost, neka ne djeluje javno. Ali što važi svagdje i za svakoga, to ne važi kod nas za naš „nepogrješivi“ potsavez, za ljude u potsavezu, koji su zadojeni čistom „športskom sveješću“, koji su „čisti“, koji nisu okaljani afera i koji savršeno „objektivno prosuđuju sve događaje“ i prema tome donose rješenje.

Važnost štampe u današnjem životu, pa i u športu, je velika i nesumnjiva. Štampa može da mnogo doprinese za razvoj športa, ako je slobodna svis diktata i ako joj je cilj istina, ali štampa može i da negativno djeluje... Štampa može da bude sluškinja, da služi interesima pojedinaca... Da pomaže te pojedince u njihovom nedjelima, da prešućuje njihove grijehe, da ih opravdava i da na taj način neupućena šira javnost dobije krivo mišljenje. Štampa je u stanju da opravda lopova, ali da uprlja nevinog.

U naše športskom životu osjećao se veliki nedostatak. Mi nijesmo imali svoje štampe, štampe na našem jeziku. I da bi popunili tu prazninu, da bi upoznali javnost sa svim zakulisnim radom ljudi iz potsaveza, da bi pružimo nešto i na našem državnom jeziku, mi smo pokrenuli ovaj list. Već u prvom broju smo jasno i precizno odredili pravac lista. Nećemo to ponavljati. Svaki je mogao da pročita. Mi smo ostali vjerni i dosledni utvrđenom svojem pravcu od kojega nas niko nemože odstraniti, a najmanje g. Segedinski.

Računali smo na saradnju svih športaša. Računali smo i na to da će naš potsavez biti toliko svjestan, pa da će pomagati ovaj jedini športski list na našem jeziku u ovim krajevima... Računali smo na to, i ako smo bili spremni kritikovati svaki rad, pa i rad potsaveza.

Ali, ali... prevarili smo se... Ovih dana smo dobili jedan polupismeni (mješavina pravopisa) dopis od našeg vrlo uvaženog prvog sekretara g. Segedinskog, koji doslovce glasi ovako:

SUBOTIČKI NOGOMETNI POTSAVEZ
Jugoslovenskog Nogometnog Saveza
u Beogradu

Subotica, 4 jula 1935 g.

Čuvaćemo Jugoslaviju!

Subotički Sportski List

SUBOTICA

Izveštavate se, da je U.O. da svojoj sednici od 3. jula 1935 g. doneo odluku, da se Vašem listu oduzmu izdate dve slobodne iskaznice za posećivanje nogometnih utakmica, zbog nešportskog i neobjektivnog pisanja, kako protiv Potsaveza i njegovih funkcionera, tako i protiv pojedinih klubova.

Stoga se umoljavate da iskaznice odmah povratite Potsavezu.

Sa sportskim pozdravom

I. sekretar

N. Segedinski s. r.

Pečat potsaveza.

Dakle, slobodne iskaznice nam se oduzimaju zbog „nešportskog i neobjektivnog pisanja, kako protiv potsaveza i njegovih funkcionera, tako i protiv pojedinih klubova“. Reče i ostad živ... Ovo je prvi javni nastup novog potsaveza na pozornici športskog života... „Dobar početak... čak i odličan... Ali idimo dalje. Zbilja su se neka gospoda morala vrlo čudno osjećati čitajući brojeve ovog našeg „nešportskog i neobjektivnog lista“... Navikli na hvalospjeve „objektivnog“ lista „Naplo“, našli su se vrlo iznenađeni kada su vidjeli, da ovaj naš list ne ide istim stopama... Da je ovaj list slobodan i da se usuduje kritikovati rad svih ljudi, pa čak i samog vrhovnog arbitra g. Segedinskog. Ta gospoda koja su dosada mirno stvarala odluke, sada su se našla u malo nezgodnom položaju... Sve što su oni dosada radili slabo se znalo. Njihov „ispravni, športski i objektivni“ rad kritikovao se samo na skupštinama. I ništa više... Vrlo mali broj ljudi je bio upućen u pravo stanje stvari. Šira publika se ravnala prema izvještajima „objektivnog“ lista „Naplo“. O toj objektivnosti „Naplo“-a, koji se još uvijek na našu žalost i snamotu mnogo čita kod nas, čak ga i pretstavnici našeg „nacionalnog“ športa forsiraju, govorićemo drugi puta u jednom drugom članku. Ljudi u potsavezu su uvidjeli da njihov rad neće ostati između četiri zida, nego da će doći pred javnost. I dali su se na posao... Svi su bili složni u jednom da treba uništiti naš list... Onda bi oni nastavili staru pjesmu, a „Naplo“ bi im pjevao hvalospjeve. Zato su se dali na posao... Još prije nego što je naš list izašao, u Senti je jedna grupa ljudi vrlo bliska savršeno „objektivnom“ g. Segedinski, širila vijesti da netreba i da se nesmije kupovati nov športski list. Ne dovodimo mi to u vezu s g. Segedinski. Ta mi nikada nismo posumnjali u njegovu ispravnost. Gdje bi on pravio zapreke prvom listu na našem jeziku... Molim Vas...

Pa i ostali funkcioneri, naročito neki suci, stvarali su razdor u provinciji. Govorili su da ne treba kupovati ovaj list, koji će izlaziti sada? Ako je tako, onda vrlo žalimo slučaj... Toliko o kampanji onih što nam kroje pravdu i što kažu da je naše pisanje „nešportsko i neobjektivno“.

Nama bi drago bilo kada bi g. Segedinski „naredio“ da mu se iznesu konkretni slučajevi. Ili je on mislio da će oduzimanjem slobodnih iskaznica, koje je uslijedilo čim se je povukao g. Doljanin, prisiliti nas na prodaju? Da ćemo radi tih iskaznica prestati iznositi njegove „zasluge“ za „razvoj“ našeg nogometa? Ha, ha... Ljuto se prevario, mi ćemo i dalje nastaviti s „nešportskim i neobjektivnim“ pisanjem, jer nam to nalaže savjest. U tom polupismenom dopisu se kaže, da mi pišemo „nešportski i neobjektivno, kako protiv potsaveza i njegovih funkcionera, tako i protiv pojedinih klubova“. Zbilja je ovaj naš potsavez na svom mjestu. Ne samo da se brine za sebe i za svoje funkcionere, nego i za „pojedine“ klubove. On, kao vrhovni čuvar reda i morala, pazi da ne bi „još suviše mladi“ saradnici ovog lista napadali, razumije se „ne-

športski i neobjektivno“ pojedine klubove. Rijedak primjer objektivnosti. Ali vas zanima koji su to „funkcioneri“ i „pojedini“ klubovi koje smo mi „nešportski i neobjektivno“ napali? Na sunce s njima...

Zar to znači napadati nekoga, ako mi iznosimo istinu? Zar istina nekoga boli i vrijeđa? Ako je tako, onda vrlo žalimo slučaj... Ali mi smo i ostajemo u službi istine. Koliko je nama, koji radimo u ovom listu, poznato mi nismo napadali funkcionere i pojedine klubove! Ako mi iznesemo i osudimo nepravilan rad potsaveza i nešportski rad „pojedinih klubova“ zar je to „neobjektivno i nešportski“? O ljudi... O ironiju sudbine!... Još ćemo morati zamoliti g. Segedinskog i comp. da nam drži časove iz „objektivnog i športskog pisanja“. Da i to naučimo, kada smo još „premladi da kritikujemo rad potsaveza...“

Svaka budala zna da je naš potsavez, koji nas uči „objektivnom i športskom“ pisanju forsirao pojedine klubove, a druge progonio. I sada, ako mi napišemo da su se apatinske „Tri Zvezde“ u jednoj športskoj godini žalile „samo“ šest puta, to je „nešportski i neobjektivno“. Ako napišemo da je utakmica SMTC-ŽAK nepravilno poništena i to je „nešportski i neobjektivno“. To znači napadati pojedine klubove... Ako kažemo da su prošle godine svi zadnje plasirani klubovi ostali u prvom razredu osim subotičkog Hajduka, zato što su ostali dali punomoć g. Segedinskom, a Hajduk nije i to znači napadati potsavez, njegove funkcionere i pojedine klubove... Ako mi postavimo pitanje, da li će ove godine ispasti zadnji plasirani klubovi u drugi razred, i to je „nešportski“ ako napišemo da g. Kozamara može valjda da sudi omladinske utakmice, pa i onda se desi da igrač slomije nogu, a prvorazredne za sada ne i to je „nešportski i neobjektivno“. Ako mi napišemo da nas zanima, ko je napisao izvještaj g. Segedinskog i to je napadaj na potsavez i njegove funkcionere, pa još na glavno drmallo potsaveza...

A ti ljudi zaboravljaju da mi to ne donosimo napamet. Preporučujemo tim ljudima da pročitaju „Jugoslovenski Dnevnik“ od 5 I o. g. U jednom članku g. Rakić Gavra, novinar, napisao je za g. Segedinskog da nije dovoljno pismen... Da mu je on sam sastavljao ili diktirao u pero razne govore, ispravke po novinama i godišnje izvještaje. Pa i onda kada je g. Rakić diktirao nešto u pero morao je on, g. Rakić, da stavlja tačke i zapete, „jer Segedinski i pore dRezerove mature nije načisto sa interpunkcijom“ kaže g. Rakić... Znači li i to „nešportsko i neobjektivno pisanje“? Ako mi kažemo jednom bivšem berberu bez škola, koji slučajem prilika dospije do kakvog položaja gdje treba pisati izvještaje, govore etc. napr. ako postane sekretar jednog potsaveza, da sumnjamo u originalnost tog govora, zar to znači biti neobjektivni i nešportski? (Ovaj primjer o bivšem berberu ne dovodimo u vezu u konkretnom slučaju... To je samo primjer.)

Nas uči objektivnosti onaj, koji je najdalje od nje. Onaj koji je na samoj skupštini napao komesarijat i ako nijednog od komesara nije bilo u dvorani da može dati bilo kakvo razjašnjenje... I to je, razumije se športski i objektivno.

No mislimo da je već dosta toga. Tendencija potsaveza, odnosno g. Segedinskog, je i suviše jasna i očita. Jedno mu poručujemo... Neka ne traži ljude koji će mu pisati ispravke... Jer mi ćemo se vrlo, vrlo teško upustiti s njim u polemiku iz razloga, koji je naveo g. Rakić. Neka g. Segedinski proučava gramatiku, pravopis, interpunkciju... Neka položi potrebne ispise... Neka popravi svoju pismenost, pa onda neka zauzme položaje koji zahtijevaju pismenost.

Neka živi još malo naš potsavez! Neka ra-

